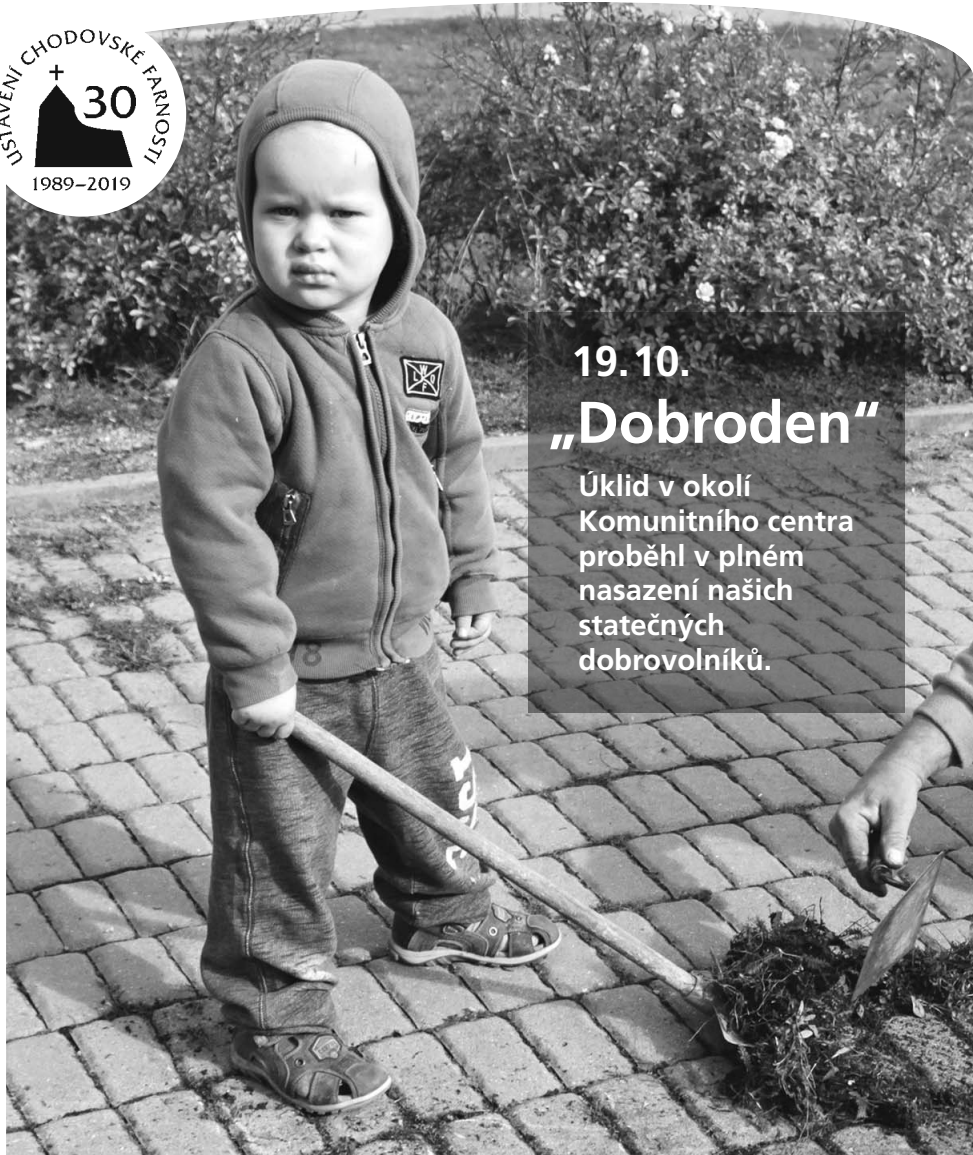

Chodoviny

11

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L. P. 2019

19. 10.

„Dobroden“

Úklid v okolí
Komunitního centra
proběhl v plném
nasazení našich
statečných
dobrovolníků.

5.10.

Farní den / tradiční pouť u sv. Františka z Assisi

6.10.

Koncert u sv. Františka / Hudební alchymisté císaře Rudolfa II.

19.10.

Dobroden / úklid v okolí kostela a komunitního centra

20.10.

Koncert / oratorium „La Tromba della divina misericordia”

Bajka o Boží milosti a sudech piva

Náš příběh začíná před deseti lety v krásném vlahém máji. V kolínských parcích voněly rozkvetlé stromy a slunko se chýlilo k západu. Na zahrádce restaurace Budvarka sice žádné stromy nebyly, zato tam seděla skupinka mladých muzikantů v družném hovoru. Bylo totiž potřeba naplánovat hudební soustředění památného léta 2009. Před hráči byl nelehký úkol.

Letos se pojede na nové místo, do Jáchymova, a protože budou mít chatu pro sebe a panu provoznímu dělají obrat němečtí penzisté, můžou si s sebou vzít vlastní pivo. Jenže kolik a jaké značky? Rozhodnutí padlo rychle. A byť se sedělo v podnikové restauraci, bylo jasno: Budvar ne, radši Kozla.

No dobrá, ale kolik soudků, aby to nebylo málo? Ale zase, aby nezbylo moc v otevřeném sudu. Po experimentálním výpočtu bylo rozhodnuto: „Berem jeden velký!“ A nadešel druhý srpnový týden, soustředění v plném proudu... Jenže, co se nestalo ve středu po výletě? Pivo došlo. Naštěstí v ten večer přijížděla kamarádka kamarádky, a tak byli hráči zachráněni a ujišťovali se, jak se za rok pojistí a povevou sudů jeden a půl.

Jak to dopadlo? Bylo soustředění, přišla středa po výletě... A došlo pivo. Naštěstí i tentokrát byli zachráněni dobrými přáteli. Podobný scénář se opakoval ještě několikrát, navzdory navyšovanému objemu lahodného moku.

Říkáte si: Co má tenhle neřestný příběh co společného se zbožností, či dokonce s pobožností? Inu, jeden z jeho protagonistů, se po čase stal seminaristou a při studiu bohosloví narazil na sv. Pavla a Augustina a vzpomněl si právě na tuto příhodu.

„Povzbuzujeme vás, abyste nepřijali milost Boží nadarmo.“ to se mu četlo lehce. Ale z nadšeného Augustinova volání: „Grazia prima!“ mu již tak prima nebylo. Nepřehání to trochu církevní učitel? Je vůbec možné, aby člověk za svůj život zpracoval tolik Boží milosti, lásky?

A tu se mu vše, s přispěním Ducha svatého, spojilo:

Netřeba se bát, že přemíru Božího daru nevyužijeme, naopak. Je potřeba se starat o to, abychom měli v zavazadlovém prostoru našeho srdce každý další den, měsíc, rok místo pro soudek navíc, byť to znamená, že se občas musíme zbavit nějakého toho haraburdí. A jediné, čeho je třeba se bát, je přehnaná šetrivost, díky které by mohl Boží dar zvětrat v trubkách.

Hospodin nám nabízí svou milost (lásku) v přemíře, nicméně my se často stydíme po ní skočit a vzít si ji celou. S jakousi falešnou pokorou si bereme jenom trošku z přetékajícího stolu vynikajících jídel a nápojů Božích darů. Nedochází nám, že požíváním těchto pochoutek neztloustneme, ale staneme se silnějšími. Každou minutu je nám k dispozici spousta Boží lásky. Nestydíme se využít všechnu Boží sílu a energii, kterou nám zdarma dává.

P. František

*„Milostí Boží jsem to, co jsem,
a milost, kterou mi prokázal,
nebyla nadarmo...“*

(1K 15, 10)

Když někam cestuji, ať už je to na našem území anebo v zahraničí, tak se vždy snažím navštívit hřbitov toho místa. Hřbitov nám představuje kulturu, víru, je to vizitka lidí, kteří tam žijí. Jednou jsem v cizině viděl hřbitov plný rudých hvězd na náhrobcích hrobů. Bylo to v době socialismu. A potom jsem toto místo navštívil po roce 1989 a všude místo hvězd samé kříže. Ptám se na tu změnu a dostávám zajímavou odpověď. Tenkrát všichni byli komunisté, a dnes jsou všichni křesťané. Oba dva jsme se tomu pousmáli. Ale my všichni víme, že jsou na hřbitovech pohřbeni lidé s různými osudy, lidé, kteří prožili svůj pozemský život, ať už byl krátký nebo časově dlouhý, lidé různého náboženského vyznání a filozofického názoru. Lidé, kteří se snažili žít, jak to nejlépe uměli, jak jim svědomí určovalo směr. A my často stojíme u hrobu a vůbec nechápeme všechny souvislosti lidského života. Ale víme, že Bůh miluje všechny lidi, osobně každého člověka. Jediné, co Bůh nemá v lásce, to je hřích.

A do tohoto zamyšlení k nám promlouvá Ježíš: „**Ať se vaše srdce nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne – Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci, než skrze mne.**“ (Jan 14,1-6) – „**Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky: Věříš tomu?**“ (Jan 11,25-26) Ta otázka byla směřována Martě, ale i nám, do dnešní doby. To jsou určitě slova úžasné naděje. Víra nás posouvá k lásce Boží. Bůh nás miluje, Bůh je láska. My mnohému nerozumíme, ale víme, že nás Bůh zve do své blízkosti, abychom se jednou v lásce Boží všichni setkali. A co pro to můžeme udělat? Modlit se, žít podle Božích zákonů, žít ve vzájemné lásce. To je ten náš největší úkol. Milovat, projevat lásku všude kolem sebe. To je ta cesta, která vede k životu věčnému. Vždy a všude mít Krista před svýma očima, v každé chvíli našeho života. – „Ježíš, to je ten, kterého máme poslouchat“ (Mt 17,5).

Již ve SZ je důležitá výzva: „**Slyš Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný** (Hospodin je jeden. Je to základní věta izraelského vyznání víry). **Budeš milovat Hospodina, svého Boha celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. A tato slova, která ti dnes prikazuji, budeš mít ve svém srdci. Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat.**“ (Dt 6,4-7)

JÁ JSEM CESTA, PRAVDA A ŽIVOT...

A v NZ se jeden z farizeů Ježíše otázal: „Mistře, které přikázání je v zákoně největší?“ Ježíš mu řekl: „**Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. To je největší a první přikázání. Druhé je mu podobné: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe.‘ Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.**“

Chci se s vámi podělit o jednu krásnou a milou zkušenost. Dostal jsem pozvání na křest. Křest, který se bude realizovat v Lounech. Pozvání od milých křesťanů, s kterými mám hezké vztahy. Vztahy, které byly posíleny návštěvami v Kladruzech, v době mé nepohyblivosti. Ale také v době mé nemoci, v mém bytě. Dokonce při sňatku, kdy jsem při mši svaté měl tu čest mít promluvu k těmto mladým lidem. A tak mé rozhodnutí bylo jasné, nemohu odmítnout, abych při křtu nebyl přítomen. Sestra mně zjistila na internetu, že autobus do Loun jede

v 11 hod. z Florence. A tak klidně, o hodinu dřív, jedu metrem na autobusové nádraží. V předprodeji si chci koupit jízdenku. Informace zní: vyprodáno. Jděte k druhé dopravní společnosti, třeba budou mít nějakou jinou možnost. My jedeme až odpoledne. Tak se přemísťuji k druhé pokladně. Jízdenku máme, ale ne na čas, který potřebujete, ale o dvacet minut později. Jiná možnost není. Tak kupuji jízdenku. Na tomto příběhu by nebylo nic neobvyklého. Ale až do chvíle, kdy přicházím na stanoviště. Říkám si, třeba někdo nepřijde a budu mít možnost cestovat v čase, který jsem potřeboval. Na stanovišti ještě nikdo není, jen jedna žena s kufříkem. Vyprávím jí, co se mně stalo, že na mě budou čekat v Lounech, aby mě odvezli svého bydliště, které je mimo město Louny. A tak prosím tuto ženu, jestli by nebyla tak hodná a nemohla říct těm mladým, že přijedu později. A teď přichází to úžasné gesto. – „Já to s vámi

vyměním, sama pojedou později.“ Bylo to něco nádherného, i když k výměně nedošlo. Neboť moje jízdenka byla seniorská a té ženy s plným jízdným. Přesto to bylo pro mě úchvatné a milé. Kladl jsem si otázku, jestli bych to sám dokázal. Nikdy na to nezapomenu. A tak si uvědomuji slova Kristova: **„Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“** (Mt 5,48) – Buďte dokonalí v lásce, milujte druhé lidi, prokazujte jim dobro, pomáhajte si...

Jistě i naši zemřelí udělali ve svém životě mnoho dobrého nejen pro nás, ale i pro druhé lidi, pro církev, pro společnost. Přicházíme jim za to poděkovat květinou, s modlitbou ve svém srdci. Přitom rozžiháme svíčky. Svíčky Kristova světla. Neboť věříme v Ježíše Krista, který je stále s námi na každém kroku našeho života.

Přeji nám všem život Bohu milý.

Váš jáhen Pavel Urban

ZPRÁVY z KCMT

Milí přátelé, v KCMT stále řešíme opravu poruch po zásahu bleskem, ke kterému došlo 12. srpna. Museli jsme oslovit několik servisních firem a postupně uvádíme opět do funkčního stavu elektrickou požární signalizaci, elektronický zabezpečovací systém, video-telefony, domovní telefon a ovládání vzduchotechniky. Škody jsou bohužel značné, v úhrnu přesáhnou 500 000 Kč a měly by být kryty z pojištění budovy.

Z listopadového programu, který je velmi pestrý, bych ráda upozornila na krásná divadelní představení. Nenechte si ujít meditaci o manželství, divadelní hru „Miláček“, jejímž scénáristou je sám papež Jan Pavel II. Jedná se dokonce o první divadelní nastudování této hry v České republice. Za zhlédnutí bude určitě stát také představení Vít Marčíka „O holčičce, která se ještě nenarodila“ s podtitulem „Pohádka pro všechny, kteří se nebáli narodit a teď mají strach z umírání.“

Tento měsíc vám zkusíme nabídnout nový typ kulturního programu v KCMT, který se bude konat v odpoledním čase (14.30 hodin), což by mohlo vyhovovat především dříve narozeným. Začneme ve středu 13. 11. hudebním pásmem „To byl pan

Hašler“ s bohatým výběrem písní Karla Hašlera u příležitosti 140. výročí jeho narození. Pokud byste měli o odpolední kulturní představení zájem, určitě přijďte, dáte nám tím signál, abychom je zařadili do programu i příště. Pozvěte i své přátele, kulturní zážitek můžete umocnit následným setkáním u kávy nebo vína v naší kavárně.

Vstupenky na divadelní představení je možné zakoupit v předprodeji, zajistíte si tak místa v předních řadách sálu. Ve všední den jsou vstupenky ke koupi v kavárně, v neděli pak v knižním obchůdku.

Bohužel se nám tento školní rok nepodařilo najít novou lektorku kurzů keramiky pro děti. Paní Jana Domšová, která kurzy vedla, už z důvodu časové vytíženosti pokračuje pouze s dopoledními kurzy pro seniory. Můžete ale využít nedělní keramické dílny pro rodiny, které bude paní Domšová občasně nabízet, v listopadu hned dvakrát.

Poslední listopadový den nezapomeňte na tradiční Adventní jarmark pod střešou, možnost nákupu originálních hand-made výrobků s celodenním programem. Přijďte si společně vyrobit adventní věnec, děti můžete poslat na keramickou dílničku a odpolední divadelko. Po celou dobu pro vás bude otevřená kavárna s dobrotami na zahřátí v chladných dnech.

Přeji pozeňnané podzimní dny,

Karina Juráková

ředitelka KCMT

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, 5. října jsem byla na svatbě. Byl to obřad v Církvi bratrské. Ale to na tom, s čím se chci s vámi podělit, nic nemění. Kazatel toho řekl tolik zajímavého. Vlastně jsme byli na rozvodu, svatba je totiž rozvod od našich představ o partnerovi. Musíme se rozejít se svými představami o tom, jaký on je a jaký by měl být. Potom samozřejmě citoval sv. Pavla a jeho verše o lásce. Láska je trpělivá. Slovo trpělivá je od slova trpět. Člověk si to ani neuvedomí. Láska nepočítá křivdy. Kde není odpuštění, pocit křivdy narůstá a časem to praskne. Odpuštění je cesta vpřed.

Nebudu vše tady vypisovat, ale znovu nám bylo připomenuto, že v druhém člověku nemůžeme hledat jediný a hlavní zdroj lásky. On na to nemá, je jen stvořením. U Boha je vše, co potřebujeme. On nás miluje bez podmínek, ve svém slově ukazuje, jak žít lásku, aby vztah nezevedl. Když vydržíme, Pán Bůh dá. Kéž si tuto skutečnost připomínáme hlavně ve chvílích, kdy se necítíme druhými přijati, milováni, kdy není ten či onen vztah podle našich představ. A nemusí se jednat jen o vztah partnerský, ale i třeba vůči dětem (zvláště dospívajícím :-)).
Za redakci Katka

VĚČNOST VYTVÁŘEJÍ VZTAHY, KTERÉ NEKONČÍ

Na tuto větu, Tomáše Špidlíka, jsem si vzpomněla před pár týdny, během nedělní bohoslužby v obci Březová nedaleko Karlových Varů. S pár spolužačkami se každý rok scházíme a tentokrát jsme trávily společně víkend na návštěvě u naší kamarádky, která bydlí s rodinou nedaleko. Každou neděli jezdí do Březové za paterem Mixou, a tak jsme jely s nimi. V zaplněném kostele se mi naskytl zvláštní obraz.

Čtyřiaředesátiletý kněz, po nedávno prodělané mrtvici a zlomenině krčku, slavil mši se společenstvím, v němž znal většinu (ne-li všechny) jménem a nás nově příchozích se neváhal na jméno zeptat. Když hovořil, nebylo mu dobře rozumět, ale z jeho slov bylo zřejmé, že jeho bystrý rozum, láska k Bohu a k lidem, mrtvici nijak neutrpěly. Svě kázání pronášel vsedě, ale při pozdravení pokoje prošel celým kostelem, aby si se všemi stiskl ruku. Manžel naší spolužačky stál starému knězi celou mši po boku a pomáhal mu. Všimla jsem si jeho uplakaných očí a došlo mi, že mu určitým způsobem vrací to, jak pater Mixa stál po jeho boku po spoustu let. Jak ho doprovázel za studií, když ho oddával v karlovarském kostele a postupně křtil jeho děti. Ta nedělní bohoslužba ve vesnickém kostele nebyla nijak výjimečně slavnostní, ale přesto jsem měla dojem, že přihlížím něčemu vzácnému, a jsem mezi lidmi, kteří ve velké obyčejnosti stojí pravdivě a společně před tváří Boží.

Obraz číslo 2. Je páteční večer a já jsem na mši v našem kostele sv. Františka. Předě mnou v lavici sedí starší paní, ke které si na začátku přišlo přisednout asi pětileté děvče. Čas od času se holčička podívá na svou sousedku a vzorně podle jejího vzoru sepne ruce, kouká se na ni také během modlitby Otčenáš a snaží se připojit. Na konci bohoslužby dostane děvče křížek na čelo a paní pusou na tvář. To nejlepší na tom je, že k sobě „vůbec nepatří“, není to babička s vnučkou. A tak jsem se, při pohledu na ně, nedokázala ubránit vzpomínce na ty, kteří v lavicích našich kostelů sedávali před námi. Na ty, od nichž jsme se učili modlit, poznávat Pána Boha a důvěřovat mu. Znovu se mi tak připomnělo štěstí, jaké v církvi máme. Totiž, že patříme do spleti vztahů, které nekončí a že brokáty bohoslužebných rouch i výpisy našich bankovních účtů se jednou rozpadnou v prach, ale to co si vzájemně darujeme, zůstává.

Pavčina

ZÁJEZD DO SVATÉ DOBROTIVÉ

Ve čtvrtek 12. září se naše sdružení SKS zúčastnilo pietní akce PTP (pomocné technické prapory) ve Svaté Dobrotivé. Naše sdružení SKS bylo připojeno ke skupině pětépáků již podruhé. Mše svatá byla obětována za pětépáky, kteří zde pracovali v lomu v letech 1950 až 1954. Bydli v hrozných ubikacích, nejeden zde i zahynul. Ti, co přežili, navázali úžasná přátelství. Někteří ve Svaté Dobrotivé zůstali a oženili se.

Je dobře, že se každý rok tato připomínka děje. Mladí lidé, kteří dnes žijí, by o těchto hrůzách v 50. letech měli vědět.

Po mši svatě jsme přijeli autobusem k pietní desce pětépáků, zde promluvil nejstarší člen PTP, paní ředitelka místní školy a pan starosta. Byly též přítomny školní děti ze Svaté Dobrotivé a jiní.

Odpoledne bylo promítání filmu o životě a práci pětépáků, kde jsme se setkali se spisovatelem Radkem Galisem, který toto období popsal ve své knize Černí baroni od Černé věže.

Jiřina Švejdomá
členka výboru SKS

Oltář sv. Dobrotivé je pravděpodobně darem Michaela Dobnera a pochází z roku 1677 nebo 1680.

Knižka z roku 1712 o tom uvádí: „Léta 1680 Michal Dobner, malostranský v Praze truhlář a měšťanin, ženu svou šestinedělku morem nakaženou svatě Dobrotivé poroučel; byla, i dítě při prsu, zachovaná; za poděkování malovanou tabulku s vyobrazením osob 6. srpna sem daroval.“
Při popisu této události ve svém rukopise P. Weidner o Dobnerovi píše, že „je to ten, který roku 1677 vytvořil oltářik, na němž spočívá divotvorná socha, a zhotovil mnohé věci v Praze u sv. Tomáše, totiž chórové stally, dubová sedadla v kostele, zповědnice, skříně v sakristii atd.

*Krácený úryvek z článku Pavla Zahradníka
"STAVEBNÍ A HISTORICKÝMÝVVOJ KLÁŠTERA ŘÁDU AUGUSTINIÁNŮ
POUSTEVNÍKŮVE SVATÉ DOBROTIVÉ"*

**Zhotovitelem a dárce oltáře sv. Dobrotivé byl truhlář
Michael Dobner *1639 - +15.7.1703.**

Narodil se v Boru u Tachova (Haid), kde se vyučil truhlářem. Roku 1669 odešel do Prahy, v září 1671 se stal měšťanem královského Města Pražského. Provedl oltář klášterního kostela sv. Dobrotivé (Benigny). Zemřel 15. července 1703 zadušením při kataru.

Výňatek z genealogie zpracované p. Janem DOBNEREM

Je třeba uchovat si vnitřní radost

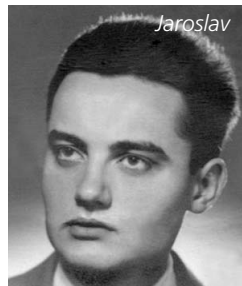
V almanachu „Patnáct zastavení“, vydaného loni k 80. výročí vysvěcení kostela sv. Františka z Assisi, jsme si znovu připomněli pana Jiřího Konvičku, který v průběhu let vytvářel předměty do kostela a které nás v něm všude obklopují. V naší farnosti žije jeho dcera paní Marie Zmátlová s manželem Jaroslavem. O jejich životě je následující rozhovor.

✓ **Paní Marie, prozradte nám něco více o svém dětství.**

Narodila jsem se v Praze v roce 1948, dětství jsem prožila tady v Chodově, ale to ještě nepatřil do velké Prahy. Byla to klasická vesnice s hliněnými cestami. Na základní školu jsem chodila tady do Starochodovské. Mám o rok mladší sestru, a protože jsem šla do školy až od sedmi let, chodily jsme spolu do stejné třídy. Po ukončení základní školy jsme měly problém se dostat na nějakou střední školu. Naši rodiče byli nestraníci, otec bývalý živnostník, všichni jsme chodili do kostela. To vše bylo v posudku, který s námi „putoval“. Tatínek obcházel střední školy a hledal, kam bychom mohly nastoupit. Až pak, řízením Pána, na jedné z chodeb ekonomické školy potkal svou známou z Chodova, která tam pracovala

Marie

Jaroslav

v kanceláři. Slíbila, že nás tam dostane. Tak jsme se díky ní dostaly na studia obě. Po maturitě jsem nastoupila do zaměstnání v Mezinárodní ústředně, kde jsem pracovala 11 let a pak v kanceláři jako ekonomka – např. v advokátní kanceláři a na Německém velvyslanectví.

✓ **Jak vzpomínáte na tvorbu otce? V brožurce „Patnáct zastavení“ říkáte, že tatínek předměty do kostela tvořil hlavně v noci, také vzpomínáte na návštěvy P. Vágnera...**

Otec chodíval domů pozdě, pracoval jako vedoucí ve vývoji hraček, měl na starosti více zaměstnanců. Na práci pro kostely zbyl čas až pozdě večer nebo v noci. Večer také chodívaly hodně návštěvy. Když se tvořil oltář a mobiliář pro kostel, chodíval k nám P. Vágner každý večer celé dva roky a otcí v dílně pomáhal. Velké věci, např. oltář, se dělaly u pana truhláře Frantála. Otec také sháněl kvalitní dřevo. K tomu máme silný zážitek. Protože vše bylo tajné, otec musel v noci dřevo tajně převést panu truhláři. Museli jsme proto počkat, až bude opravdu tma, a dřevo přikryté na kárce opatrně panu truhláři převážet. To pro nás děti bylo něco opravdu vzrušujícího. Jak jsem již řekla, otec sháněl kvalitní dřevo. Např. mahagon, ořech, palisandr nebo jasan. Za práci si platit nenechával.

Jednou přišel otec z práce a vyprávěl nám, jak Pán stál při něm. Jak býval v práci dlouho a v noci pracoval, chodil také do práce až později. Přišlo na něj udání, že chodí pozdě. Bylo to na Velký pátek, kdy na něj v sedm hodin ráno čekala kontrola, jestli přijde včas. A on opravdu přišel ještě před sedmou, protože ten den měl přinést do šesti hodin rydlo na paškál otcí Vágnerovi, který působil u Nejsv. Srdce Páně na Vinohradech. Tak to otec přinesl a pak šel do práce, kterou měl nedaleko. Kontrola se mu pak moc omlouvala, že ho takhle kontrolují a že tam tedy počkají na další, jak oni chodí do práce. A ostatní chodili opravdu pozdě, ale to otec nevěděl, protože to on vždy přicházel na devátou a oni se tvářili, že tam jsou již od sedmi hodin.

✓ **Vnímaly jste jako děti, že to, co tatínek tvoří, bude ještě dlouho vidět a sloužit mnoha lidem?**

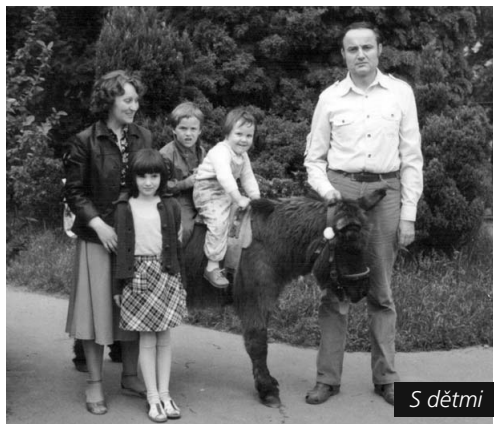
To jsme moc nevnímaly. Protože jsme byly malé. On to dělal nejdříve jako živnostník. Potom dělal pro Charitu. Měly jsme zakázáno se někomu o tom zmínovat. Např. naše maminka mu pomáhala s odlitky sošek a korpusů ke křížkům a my jsme věděly, že když někdo zazvoní, musíme rychle pomáhat to uklidit. Až když jsme byly starší, všimly jsme si, co vlastně dělá.

Svatba 1973

✓ **Pane Jaroslave, jaké bylo vaše dětství? Z jaké rodiny pocházíte?**

Já jsem také rodilý Pražák, narodil jsem se v roce 1941 ve Strašnicích do rodiny, kde nás vyrůstalo pět dětí, já jako třetí. Byli jsme tři kluci a dvě holky. Pocházím z věřící rodiny. Základní škola, do které jsem chodil, se jmenovala Stalinova škola, ale byla postavena za války pro Wehrmacht. Pak jsem se vyučil ortopedickým mechanikem a při zaměstnání studoval Strojní průmyslovou školu. Po maturitě jsem pracoval ve Vývojových dílnách AV ČR a 30 let ve Fyzikálním ústavu Akademie věd jako konstruktér laboratorních přístrojů.

S dětmi

✓ Jak jste se svou ženou seznámili?

Po Pražském jaru byl na dva roky povolen skauting, oba jsme byli vedoucí oddílů. Já ve Vršovicích, ona v Krči. Patřili jsme pod středisko Maják, které jednou měsíčně pořádalo setkání ve společné klubovně jezuitů u sv. Ignáce. A tam jsme se poznali. Po zrušení skautu jsme se přeměnili na turistický oddíl a dál se scházeli. Svatbu jsme měli v roce 1973, manželka pak kvůli malým dětem vedoucí už nedělala, já do roku 1977. S našimi, ještě předškolními dětmi, jsme byli na společných táborech, kde jsme pomáhali například se stavbou nebo v kuchyni apod.

Po svatbě jsme 30 let bydleli na Vinohradech nejdříve v bytě 1+1 a pak v rozšířeném 3+1. V roce 2009 jsme se vrátili na Chodov, kde jsme si pořídili starší rodinný dům.

✓ Kolik máte dětí a dnes již i vnoučat?

Máme tři děti. Nejstarší dceru, od ní máme 12 vnoučat ve věku od 3 do 22 let. Od staršího syna máme dvě vnoučata. Nejmladší syn je ještě svobodný.

✓ Pomáháte teď, v důchodovém věku, s něčím v naší farnosti?

Marie: Už deset let se starám o květinovou výzdobu u sv. Františka. Dělam to ráda, ale už bych uvítala pomoc, protože pomáhám sestře s péčí o matku, které bude 99 let a je nepohyblivá. Přes 30 let se sestrou a kamarádkou tuto službu děláme i v spořilovském kostele.

✓ Neumím si dost dobře představit, co tato služba obnáší? Jistě to není jen chození do květinářství pro květiny.

Marie: Musím mít představu, co asi chci použít. Květiny jsou dnes drahé, proto hodně používám květiny ze své i farní zahrady, o kterou se také trochu pomáhám starat. Květiny kupujeme většinou jen v zimě. A také touto cestou moc děkujeme paním, které na květiny finančně přispívají.

Jaroslav: Podílel jsem se na menších opravách v kostele sv. Františka – např. oprava lustru (s panem Dabrowským), vstupních dveří, které někdo poničil. Rád bych, pokud mi budou síly stačit, dál obnovoval lesk na sakrálních předmětech vyrobených panem Konvičkou. Na Velikonoce děláme výzdobu Getsemanské zahrady a Božího hrobu.

✓ Je nějaká červená nit, která se táhne vaším životem?

Jaroslav: Vidět potřeby a starosti druhých a podle sil se snažit pomoci. V důchodovém věku jde především o hlídání vnoučat a pomoc jim při studiu.

✓ Je nějaké rozhodnutí ve vašem životě, které byste pohledem dneška udělali jinak?

Jaroslav: Na tuto otázku je těžké odpovědět. Mám krátkou paměť (smích). Od Pána Boha jsme dostali dar víry, On při nás stojí. Při mylném rozhodnutí nás neopouští. Je na nás zaslechnout jeho hlas. Bůh k nám promlouvá hlasem nejbližších a také událostmi. V minulosti jsem věnoval hodně času práci a skautu. Pohledem dneška bylo chybou odbývat modlitbu. Svou morální sílu a správné rozhodnutí čerpáme hlavně z ticha a modlitby.

Marie: Člověk udělá v životě spoustu rozhodnutí – malých i velkých a protože jsme nedokonalí, mnohé z toho nedopadnou nejlépe. Z pozdějšího pohledu na věc, bych samozřejmě mnohé udělala jinak.

✓ Jaký máte oblíbený verš, nebo verše v Bibli?

Marie: Mám mnoho oblíbených pasáží z knih. Pokud se jedná o Bibli, tak z Lukášova evangelia 2. kapitoly, protože mám ráda Vánoce.

Jaroslav: Mt 11,28-30: „...vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“

✓ **Máte svého oblíbeného světce, přímluvce, patrona?**

Marie: Jasně svatého Františka.

Jaroslav: Terezu z Kalkaty, která svojí službou nejubožejším a umírajícím projevovala Boží milosrdenství. Svatého Františka, který svým životem prokazoval lásku a pokoru k Bohu, chudým a všemu stvoření.

✓ **Jak vnímáte po více než 10 letech Komunitní centrum Matky Terezy?**

Marie: Jsme rádi, že se podařilo na Jižním Městě postavit nový kostel po mnoha úsilích a jako Komunitní centrum je otevřené všem. Jen si myslím, že by bylo třeba více dobrovolníků. Například když je Dobroden, přijdou do kostela sv. Františka jen starší osoby a mládež žádná.

Jaroslav: Je to zázrak. Máme radost z živého společenství, které probíhá při bohoslužbách. Také oddílových aktivit a kroužků je hodně. Přednášky pořádané na různá témata mají vysokou odbornou

úroveň. Aby KCMT sloužilo výzvám doby a službě obyvatelům Jižního Města, bylo by potřeba více dobrovolníků, kteří svou službu berou jako misi.

✓ **Jaké je vaše životní krédo, něco, co byste chtěli vzkázat čtenářům Fchodovin?**

Marie: Každý den má dost svého trápení – jak je psáno. Říkám si, že bych měla udělat něco líp, aby tento den byl lepší než ten minulý.

Jaroslav: Aby se nám život povedl, je třeba si uchovat vnitřní radost. Je krásné, když Ježíš říká: „Budte veselí a radostného srdce, vždyť vaše odměna v nebesích je veliká.“ Když má člověk důvěru v Boha a přijde nějaký ten průšvih, hned nezpaníkaří. Myslím i radost z maličkostí každého dne je třeba si dopřát. Bůh stvořil tolik důvodů k mnoha radostem pro každý den.

Děkuji, že jste si našli čas a chuť podělit se s námi o kousek sebe.

Katka

S rodinou

KŘESŤANSKÝ SPORTOVNÍ KLUB PRAHA

Z KRONIKY SNĚHOVÉ VLOČKY ZÁPISKY SKAUTSKÉHO DÍVČÍHO ODDÍLU

Nová družinka světlušek vyrazila do přírody

Září jsme ukončily první výpravou naší nové družinky. Jely jsme do Všenor na túru, užít si krásný výhled z vrcholů skal. A bylo to super. S holkami jsme si to moc užily. Hrály jsme hromadu her a holky se dozvěděly, co je jejich etapovka, která nás bude doprovázet po zbytek roku. Dále jsme hrály hry na seznámení, aby se holky dobře znaly a byly dobré

kamarádky. Jsme na naši novou družinku pyšné. Během září se nám přihlásilo tolik dětí, že jsme byly zaskočené a nadšené, tak se těšíme na zbytek roku a doufáme, že vše půjde dobře.

CO BUDE?

Mikulášská nadílka v KCMT a pozvání pro dobrovolníky

Radost z Mikulášské

Heslem Mikulášské nadílky v Komunitním centru Matky Terezy je už řadu let RADOST – protože ji nejen rozdáváme dětem z celého Jižního Města, ale sami jí během příprav spoustu získáme. Jako dobrovolník si něco odmakneš, hodně toho zažiješ, popovídáš si se super lidmi a nakonec se i nadlábneš, takže pojď do toho!

Zapojit se můžeš jako balíčkovac nebo pořadatel:

- Příprava balíčků pro děti proběhne v neděli 1. 12.
- Školení pořadatelů a bodyguardů bude ve středu 4. 12. večer.
- Akce samotná je ve čtvrtek 5. 12. a začíná pro dobrovolníky v 15.30, pro veřejnost v 17.00 hod.
- Po konci akce (18.30) společně s dobrovolníky povečeříme, uklízíme sál a při tom všem se výborně bavíme.

Těšíme se na každého!

A jestli dorazíš nebo máš nějaký dotaz, napiš Aniče Procházkové na apro@seznam.cz nebo na tel. 608 504 097.

Kontakty na vedoucí aktivit

■ Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek

Lucka Skrčená, vůdce oddílu
tel. 721 770 421, l.skrцена@seznam.cz
Eliška Kosmáková: elzуска@spoluzaci.cz

■ VOSA • všestranný oddíl pro kluky

Míra Majer (hlavní vedoucí)
vosa.kcmt@gmail.com, tel. 775 005 096
Jarda Olšanský, tel. 603 256 411

Slyš dcero, pohled' a naslouchej...

Dvacet matek s Michaelem na výletě

Dvacet žen, Michael a Bůh. Tak by se dal popsat náš druhý říjnový víkend. Když jsme v pátek k večeru sedaly do auta, shodly jsme se, že jsme unavené, našťavané a těšíme se na víkend bez dětí. Plny očekávání, jsme vyrazily na Svatou Horu u Příbrami. Michael si připravil téma „Slyš dcero, pohled' a naslouchej.“ Silné téma, které ve mne doteď doznívá. Vlasta s Verčou nám pro zpestření připravily ochutnávku biblických tanců a aktivity zaměřené více na prožitky.

Dvacet různých inspirativních příběhů. A zároveň podobných. Jsme matky. Každá si neseme nějaká zranění. Čelíme předsudkům, nepochopení a často nesplnitelným očekáváním (Jak můžeš mít pět dětí? Ty jsi unavená, a přitom máš jen jedno? Ty nestíháš chodit do práce? Ty, místo toho, abys byla s dětmi, pracuješ? Ty už nekojiš? Ty ještě kojiš?). Modlitba o ženě, kterou nám přinesla Vlasta, byla silná. Ozdravná. Nevím, zda byl v místnosti někdo, kdo neplakal. Díky za to.

Kromě dvou bohoslužeb, kde jsme mohly být samy se sebou, mne velmi obohatil sobotní večer. Dvouhodinové nerušené sezení v kapli se zpěvem a modlitbami je luxus, který již dlouho žádá z nás nezažila. Následné posezení u vína bylo pro mne, jako nově přichozí do církve, velmi inspirující. Nikdy bych neřekla, že se kdy budu od srdce smát historikům z kostelního zákulisí.

Z víkendu jsme si, krom duchovního zážitku, mohly odnést i hmatatelnou, ručně vyrobenou ikonu. Michael vybalil překližky a začalo se brousit a natírat.

Byl prostor na procházky a prosté sdílení.

Když jsme jely zpátky, shodly jsme se, že už se velmi těšíme na naše muže a děti. Že máme opět sílu na to, být milujícími matkami. Já vydržela být hodná ještě dva dny... Takže, kdy pojedeme zase?

S láskou a díky.

Martina Adlerová

SČÍTÁNÍ ÚČASTNÍKŮ BOHOSLUŽEB / 6. 10. 2019

V neděli 6. října 2019 se opět po pěti letech uskutečnilo na území celé republiky sčítání návštěvníků katolických bohoslužeb. Nedělní bohoslužby tento den v naší farnosti navštívilo **celkem 1 108** osob. Nedělních mší sv. v KCMT (9.30 a 11.00 hod.) se zúčastnilo 728 osob, na bohoslužby v kostele sv. Františka (8.00 a 20.00 hod.) přišlo 229 osob.

V den sčítání byla v kostele sv. Františka v 16.00 hod.* sloužena jedna bohoslužba navíc, určená pro skautský oddíl. Zúčastnilo se jí 119 osob, z nichž přibližně polovinu tvořily rodiny z naší farnosti.

V domovech seniorů se zúčastnilo bohoslužeb 26 žen a 4 muži.

Z celkového počtu všech příchodích bylo 41% mužů a 59% žen. Ve stejném poměru vyšla i ekonomická aktivita zúčastněných: 41% návštěvníků našich bohoslužeb je výdělečně činných, 59% není. Pro srovnání, při minulém sčítání v říjnu 2014 byl celkový počet návštěvníků bohoslužeb 813. Bohu díky za to, že se naše farní rodina na Jižním Městě rozrůstá.

Během pěti nedělních bohoslužeb, u kterých proběhlo sčítání, jste v rámci sbírky farnosti darovali 19690 Kč. Průměrný příspěvek do sbírky na jednu osobu tak činil **17,77 Kč**.

Kostel sv. Františka

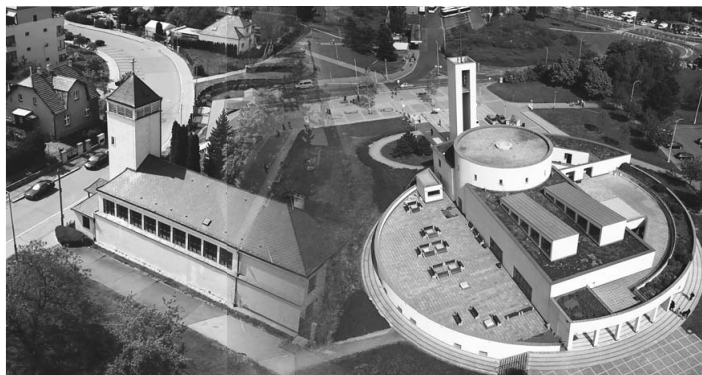
mše svatá →	8.00	20.00	16.00*	celkem
počet osob	124	105	119	348
muži	50 (40%)	54 (51%)	52 (44%)	156 (45%)
ženy	74 (60%)	51 (49%)	67 (56%)	192 (55%)
ekon. aktivní	45 (36%)	55 (52%)	40 (34%)	140 (40%)
ekon. neaktivní	79 (64%)	50 (48%)	79 (66%)	208 (60%)
děti do 10 let	3 (2%)	4 (4%)	37 (31%)	44 (13%)
senioři 70 +	53 (43%)	6 (6%)	0 (0%)	59 (17%)

Komunitní centrum Matky Terezy

mše svatá →	9.30	11.00	celkem
počet osob	390	338	728
muži	161 (41%)	121 (36%)	282 (39%)
ženy	229 (59%)	217 (64%)	446 (61%)
ekon. aktivní	133 (34%)	165 (49%)	298 (41%)
ekon. neaktivní	257 (66%)	173 (51%)	430 (59%)
děti do 10 let	95 (24%)	54 (16%)	149 (20%)
senioři 70 +	66 (17%)	38 (11%)	104 (14%)

Celkem farnost

počet osob →	1076
muži	438 (41%)
ženy	638 (59%)
ekon. aktivní	438 (41%)
ekon. neaktivní	638 (59%)
děti do 10 let	193 (18%)
senioři 70 +	163 (15%)

Připraveny na přípravu?

Proč potřebuje dítě chodit, před přípravou na první svaté přijímání, alespoň rok na náboženství? Také jsem se tak ptala. S odstupem několika let to vidím takhle: první svaté přijímání není zkouška, na kte-

rou se stačí připravit a projít. Spíše je to začátek nového způsobu života s Ježíšem Kristem. Ale na tento způsob života je dobré být nejen profesionálně připraven od katechetů a kněží, ale především je důležité mít k tomuto životu vhodné podmínky.

I my dospěli to máme stejně. Stává se vám, že si připadáte při každodenních setkáních s lidmi kolem sebe jako exot z předminulého století? Mně ano. A to častěji než zažívám porozumění, přijetí, upřímné přátelství či milosrdné odpuštění lidí vyznávajících stejné hodnoty. Tohle všechno může přinášet křesťanské společenství. A jistě i mnohem víc – třeba pravidelné životodárné setkávání s Bohem. Takové společenství je nedocenitelné pro správnou orientaci věřícího člověka v běžném životě. Každý z nás, potřebuje alespoň čas od času ujistit, že tam, kde je, je správně. Nebo naopak potřebujeme nasměrovat, inspirovat nebo pomoci s rozhodováním. Jistě mi dáte zapravdu, že společná modlitba také není k zahoezení. „Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20)

A zpět k úvodní otázce této úvahy. I dítě totiž potřebuje společenství, protože obvykle není silnější, moudřejší, zbožnější, ve svých názorech pevnější a sociálně zdatnější než my. Ba právě naopak. A ty roky, strávené ve společnosti věřících rodin a ideálně v bandě vrstevníků, před započatím přípravy na první svaté přijímání, dětem umožní navázat a upevnit přátelské vztahy. Tato přátelství jsou pak velmi cenná pro jejich další cestu, na které je čeká mnoho nejistot, otázek, zmatků a drsných odmítnutí a nepochopení od okolního světa.

Proto když přípravu na první svaté přijímání pojmem jako pouhou přípravu na zkoušku nebo dočasný kroužek, přinese s největší pravděpodobností mnohem méně plodů, než by mohla. Jedna rodičovská povinnost odškrtnuta, babičky jsou spokojeny. Ale pro dítě první svaté přijímání není cíl, ale jen další schod na dlouhé cestě k cíli, kterým není nic menšího než Nebe.

Bára

30

- **4.–12. 11.** / Modlitba nověny k sv. Anežce.
- **15. 11. / 19.00** / Koncert Baborak Ensembl ve složení Dalibor Karvay, Martina Bačová, Karel Untermüller, Hana Baboráková Shabuová a Radek Baborák. Zazní skladby W. A. Mozarta, L. Sinigaglia, K. Saint-Säense, M. Boka.
- **17. 11. / 10.30** / Slavnostní mše svatá, celebrovat bude papežský nuncius arcibiskup Charles Balvo za doprovodu Scholy od sv. Anežky, poté bude následovat beseda. Ranní mše v 8.30 je zrušena.
- **19. 11. / 17.00** / Vernisáž výstavy fotografií Františka Sysla s názvem „Svatořečení Anežky České v Římě“. Uvedení doplní vyprávění F. Sysla o jeho neorganizované cestě do Říma a vzniku samotných fotografií. Vernisáž doprovodí Filip Koběřský (varhany). Dobové unikátní fotografie budou v kostele sv. Anežky k vidění do 24. 11.
- **20. 11.** / Dětský katedrální sbor pod vedením Miloslavy Vítkové a Jany Karausové doprovodí v 18.00 mši svatou, po ní zazní část oratoria Karla Louly: Anežka. Klavírní doprovod Josefína Nedbalová.
- **22. 11. / 19.00** / Koncert Stamicova kvarteta ve složení Jindřich Pazdera, Josef Kekula, Jan Pěruška, Petr Hejný Zazní Smyčcové kvartety J. B. Foerster a A. Dvořáka.
- **23. 11. / 9.00** / Předadventní duchovní obnova s P. Eliášem Pasekou OFM, předcházet jí bude celonoční adorace.
- **24. 11. / 17.00** / Vzpomínkové setkání k výročí svatořečení Anežky České, do tématu uvede historik Jaroslav Cuhra z Ústavu pro soudobé dějiny, vystoupí František Reichl a další pamětníci.

zprávičky z Farní charity

Pan Jiří pracoval celý život jako režisér rozhlasových pořadů. Neoženil se. Rád říkával, že o dětech neví, pokud nějaké náhodou někde má. Byl to velice aktivní človíček, ještě v pětáosmdesáti letech chodil do práce. Vyprávěl nám, že v životě nemarodil, za celou profesní kariéru nebyl ani jeden den v neschopnosti. Až krátce před šestaosmdesátými narozeninami přišla první mrtvička a on se poprvé v životě musel obejít bez svého milovaného nahrávacího studia. Mozková příhoda ho zastihla v práci, odkud byl převezen přímo na neurologickou kliniku. Léčba tedy byla zahájena prakticky okamžitě. Pan Jiří byl obrovský bojovník, ale embolie omezila prokrvení poměrně velké části mozku a tomu odpovídaly i následky. Moc se chtěl vrátit do svého domečku. Proto už v nemocnici rehabilitoval ze všech sil. Kolegové z práce ho pravidelně navštěvovali a povzbuzovali. Domluvili pobyt v rehabilitačním ústavu a následně ještě lázně. Nakonec byl klient schopný chodit s chodítkem, ale k samostatnému životu nutně potřeboval asistenci. Pečovali jsme o něj třikrát denně všech sedm dní v týdnu.

Návštěvy se samozřejmě točily především kolem jídla, pomoci s osobní hygienou a udržení pořádku v domácnosti. Potraviny si pan Jiří nakupoval sám přes rohlík.cz. Snídaně a večere

se mu chystaly studené nebo s pečovatelkou uvařili něco jednoduchého. Obědy mu dovážela naše obědová služba. Klientovi velice chyběla jeho práce. Kolegové ho sice hojně navštěvovali, ale jemu to nestačilo. Byl režisér tělem i duší. Netrvalo dlouho a návštěvy nabraly pravidelný rámeček. Každou z nich si náš pan režisér dokonale zrežiroval.

Péče začínala nezbytnou pomocí s osobní hygienou. Potom následovalo krmení, jak tomu klient říkával. Nejprve společně s pečovatelkou jídlo vybrali, potom připravili. Pan Jiří si potrpěl na servírování. Každé jídlo byl obřad. Pečovatelky si brzy začaly přinášet vlastní pokrmy a najedly se spolu s ním. Jinak byly nemilosrdně nakrmeny. Když byla kuchyň uklizená, pan režisér uvedl pečovatelku obřadně do obýváku. Tam usedli do křesla a začal přenos některého z pořadů, které klient za svůj dlouhý život natočil. Měl jich doma celý archiv. Teprve potom se děvčata mohla rozloučit a jít o dům dál.

Starali jsme se o něj něco přes dva roky. Všem nám velice přirostl k srdci. Nemarodil, ale životní síla z něj pomalíčku odcházela. Poslední tři měsíce věděl, že konec jeho pozemského života už je blízko. Často o tom mluvil a dělal si starosti, kdo mu zařídí pohřeb. Přátel měl hromadu, ale příbuzné vlastně žádné. Se spásnou myšlenkou přišla naše pečovatelka Maruška. Poradila mu, ať si pohřeb zrežuruje sám. Pan Jiří ožil a začal přemýšlet, jak by se mu to líbilo. Sedl, napsal scénář, vybral exteriéry, kulisy a obsadil herce, jak sám říkal. Také si všechno pečlivě domluvil i rozdělil úlohy. Potom byl spokojený, všechno bylo hotové. „S lidmi jsem se smířil, dluhy nemám a poslední vůli jsem napsal. Mohu odejít s čistým svědomím,“ říkával. Takto usmířený jedné zimní noci usnul, aby se do tohoto světa už nikdy neprobudil.

Na rozloučení a vzpomínku na život pana Jiřího jsme byli pozváni. Všechno šlo přesně podle jeho představ. Jeho popel jsme uložili ke kořenům jednoho ze stromů v Lese vzpomínek, ale obraz toho jásavého, originálního člověka bude žít v srdcích jeho přátel nadále.

Přeji Vám barevný a pokojný listopad.

Eva Černá

dobrovolníci, dobrovolnice, dobrovolníčata

Milí farníci, milé dobrovolnické dušičky, díky všem, kteří přišli a pomohli na „dobrodnu“ a i těm, kteří neviditelně pomáhají se zelení, s přípravou květin do kaple, s ministrováním...

Děkuji moc těm, kteří se starají o zeleň v okolí Komunitního centra, záhon na střeše odkud máme úžasnou voňavou levanduli; zeleň v átriích, záhony v okolí KMCT. Neměl byste někdo chuť vzít si na starost kousek zeleně? Více rukou udělá více práce a zeleň potřebuje laskavou ruku stále, průběžně, a ne jen nárazově při dobrovolnickém dnu. Prosím případně zájemce, aby se u mně ohlásili.

Další **dobrovolnický den** bude už 7. prosince a bude ve znamení předvánočního úklidu. Tak si prosím tento den zapište do svých kalendářů.

Uvítali bychom pomoc při otevření našich kostelů 25. prosince od 14.00–17.00 v kostele sv. Františka a 26. prosince v tom samém čase v Komunitním centru. Najde se někdo, kdo by si mohl tuto službu vzít na starost? Když se najde více ochotných lidí, tak se mohou prostrídát. Je to čas, kdy do Božích domů chodí lidé, aby se poklonili narozenému Králi. Dejte mi prosím vědět, když byste měli čas a chuť.

„**Noc kostelů**“ v roce 2020 se blíží – rádi bychom se sešli s vámi, kteří se mají chuť do tohoto projektu „otevřených chrámů“ zapojit. Zverme vám proto 12. listopadu od 19 hod. na faru u sv. Františka. Uvítáme pomoc a konkrétní nápady. Čeká nás také Masopustní veselice, která bude 8. února 2020. Když byste měli chuť pomoci, nebo nějaký nápad, tak budu ráda. Více hlav, více ví.

30. listopadu bude v prostorách Komunitního centra „**adventní jarmark pod střechou**“ – pokud doma tvoříte nějaké krásné věci (Háčkujete, pletete, šijete, malujete...), je to příležitost pro vás nabídnout je tento den k proději. Bližší informace v kanceláři KCMT.

Z programu si určitě nenechte ujít divadelní představení a Zastavení u Matky Terezy, které bude 28. 11. na téma „**Sexuální zneužívání v širším kontextu**“ s hosty Dominikou Konečnou a premonstrátem Markem Drábkem, kteří se touto problematikou zabývají.

A aby to nebylo jen a jen o práci – 26. ledna v neděli od 16.00 hodin bych ráda pozvala ty všechny, kteří přispívají svojí prací a službou, aby nám ve farnosti bylo lépe. Je to takový malý BONUS pro radost, a abychom se spolu potkali také jinak, než jen u práce.

Přeji vám krásné podzimní dny,
Vlasta Hamalová

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

■ SAMI NA TÉTO ZEMI?

O Boží přítomnosti mezi námi

Ladislav Heryán

Známý salesiánský autor ve své nové knize vede každého k tomu, aby si uvědomil, jak intenzivně nás Boží přítomnost obklopuje. Není místa, kde bychom se s Bohem nemohli setkat, ať je to nemocniční pokoj, nebo rockový koncert. Jde jen o to, abychom se neuzavírali do ulit svých představ, předsudků a zatvrzelosti. V desítkách příběhů ze svého působení se Heryán dotýká nejrozmanitějších lidských osudů a vybízí nás, abychom otevřeli oči svých srdcí a vyšli Boží přítomnosti mezi námi naproti. Ladislav Heryán je salesiánský kněz, biblista a vysokoškolský pedagog. V Portále vyšly jeho úspěšné tituly Exotem na této zemi a Stopařem na této zemi.

Portál, Kč 199,-

■ O NESNÁZÍCH V MANŽELSTVÍ

Jak je včas rozpoznat a hledat cestu dál

Aleš Opatrný

Žádné manželství není procházka růžovým sadem, těžkosti se nevyhnou nikomu. Manželé dělají chybná rozhodnutí, ale ta by neměla vést k jejich definitivnímu rozchodu. Autor během své dlouholeté kněžské služby poznal řadu manželských párů. Některé zvládly neuvěřitelné obtíže, a jejich manželství přesto přežilo. Ani série špatných rozhodnutí nemusí končit rozpadem manželství. Když se tak totiž stane, bolest všech zúčastněných je nesmírná. Vyvarovat se je třeba dvou extrémů: vědomé lehkomyšlnosti a přehnané ustaranosti. Hrozby a problémy nemusí znamenat katastrofu. „Je třeba hledat cestu dál – a ne cestu k ukončení vztahu a společného života,“ říká s nadějí autor.

KNA, Kč 179,-

☉afeTerezie

Otevírací doba:

Po 15.30–21.30

Út 15.30–21.30

St 15.30–20.00

Ne 10.30–13.00

Pozvánka na setkání klubu
SDRUŽENÍ KŘESŤANSKÝCH SENIORŮ
 v Praze 11, které se koná v pondělí
11. listopadu 2019 od 16.00 hodin v klubovně
Komunitního centra Matky Terezy, Jižní Město
 (stanice metra C Háje, stanice Modrá škola
 autobusu č. 125, 154, 165, 170, 197 a 203).

Jako host mezi nás přijde

Mgr. Daniel Herman

téma besedy:

30 let od sametové revoluce

Další program besed v roce 2019:

V pondělí dne 9. prosince:

Mgr. Pavel Urban – Vánoční úvaha.

*Těšíme se opět na setkání s Vámi
 a na Vaše náměty Mgr. Pavel Urban,
 Ing. Karel Tomek a JUDr. Jan Decker*

Zveme vás na

adventní zájezd do Budyšína

7. 12. 2019

pořádáný SKS ve spolupráci
s farností sv. Františka z Assisi.

**Odjezd autobusu je v 7.00 hod. od KCMT,
příjezd kolem 20.00 hod. večer.**

Cena zájezdu je 270,- Kč.

Přihlášky u Ing. Řivnáčové (tel. 774 877 495)
nebo u jáhna Pavla Urbana.

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA

■ DOPOLEDNÍ PROGRAM

Do dopolední herny je vstup bez přihlášení – vstupné pro rodinu 50,- Kč/dopoledne, v pátek je pro doprovázející babičky a dědečky jen 30,- Kč/dopoledne.

• Po + Út / 8.00–12.00 – **Školička Sluníčko** (ob-
sazeno), • St / 9.00–12.00 – **Otevřená herna**, od
10.00 – **Hrátky s batolátky** (do 18 měs.) – bez
přihlášení. • Čt / 9.00–12.00 – **Otevřená herna**,
od 10.00 – **Pohybové hry pro rodiče s dětmi**
(dětí od 18 měs. – bez přihlášení). • Pá / 9.00–
12.00 – **Otevřená herna**, od 10.00 – **Čas na po-
hádku**, od 10.30 – **Šikulové** – Tvořivá dílnička.

■ ODPOLEDNÍ PROGRAM

PRO DĚTI

• Po / 16.00–18.00 / **Malý Muzikant** • Po a Čt /
ANGLIČTINA • Út / 15.15–16.00 / **Tanečky** (dětí
3–7 let), 16.45–17.45 / **Věda nás baví** (dětí 4–7
let) • St / 15.30–16.20 / **MONTE PRACOVNY** pro
dětí od 1,5 roku do 3 let, 17.00–17.45 / **ELKONIN**.

PRO DOSPĚLÉ

• Po / 18.05–19.05 – **ANGLIČTINA**
 • Út / 18.00–19.00 **ANGLIČTINA**
 • Nabízíme volná místa v kroužcích „**Věda nás
baví**“, „**Montessori pracovnách**“ a **Angličtina
pro děti** (4–7 let, čtvrtek) a ve všech kurzech pro
dospělé.

■ DOPROVODNÉ AKCE

(sledujte náš web a facebook)

• Čt / 14. 11. / 16.00 – **Dýňobraní** aneb podzim-
ní setkání s vyráběním, minikarneval a ochutnávk-
a dobrot. Vstupné 80,- Kč.

• So–Ne / 23.–24. 11. – **Rodinné focení v Do-
mečku** – více informací na facebooku a webo-
vých stránkách.

• 4. a 5. 12. – **dopolední herna** pouze pro při-
hlášené – **Mikulášská besídka v Domečku**.
Nabízíme omezený počet míst.

U Modré školy 1, Praha 11 – v budově KCMT
 Aktuální informace: www.mc-domecek.cz
 nebo www.facebook.com/MCDomecek
 tel.: **773 993 985**

Přihlášky na: mcdomecek@praha.ymca.cz.

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- **Setkání společenství Hnutí fokoláre** – 11. 11. 2019 od 19.15 hod v KCMT. Slovo života na listopad: „**Radujte se s radujícími, plačte s plačícími.**“ (Řím 12,15). Společenství je otevřené i novým zájemcům. J+V Friedovi – tel. 731 625 949.
- **SPOLU S BIBLÍ V RUCE!** Úterní „biblické hodiny trochu jinak“ vede Pavla Edita Hercíková každé úterý na faře u sv. Františka od 19 hod.
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V listopadu se sejdem 6., 13., 20. a 27. 11. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301
- **Setkání Život z víry s jáhnem Pavlem Urbanem každou středu ve farním sále od 19 hod.** Setkání je otevřeno pro všechny zájemce.
- **Páteční dopolední setkávání.** Od 9 hod. v kapli KCMT bohoslužba slova s jáhnem P. Urbanem, po ní společné posezení u kávy či čaje ve foyer. Přijďte mezi nás, nezůstávejte doma sami! J+V Friedovi.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

- 2. 11. / 17.00 – **Dušíčková pobožnost** na chodovském hřbitově. 18.00 – mše sv. u sv. Františka.
- 3. 11. / 16.00 – **Rodinná keramická dílna – Vytoč se!** Točení na hrnčířském kruhu a točení šňůrkovou technikou (KCMT). Cena 150 Kč. Nutné přihlášení: janadomsova@gmail.com nebo 603281864.
- 6. 11. / 16.30–18.30 – **Tvořivé odpoledne** – kreativní recyklace starých CD. Vstupné 60 Kč.
- 10. 11. / 18.30 – „**Miláček**“ – divadelní scénická meditace o manželství a o víře v lásku z pera K. Wojtyły. Vstupné: Dospělý 200 Kč, student nebo senior 150 Kč. Předprodej v kanceláři KCMT nebo v kavárně.
- 11. 11. / 16.00 – Přednáška: **D. Herman** (viz str. 18).
- 13. 11. / 14.30 – **To byl pan Hašler** – hudební procházka životem Karla Hašlera. Účinkuje Jan Vízner a Helena Krupová. Vstupné 50 Kč. Předprodej v kanceláři KCMT nebo v kavárně.
- 14. 11. / 19.00 – Divadlo „**O holčičce, která se ještě nenarodila**“. Hrají: Víta Marčík. Vstupné 100 Kč. Předprodej v kanceláři KCMT nebo v kavárně.
- 18. 11. / 14.30 – Divadlo „**Já, Eliška Přemyslovna**“. Hraje: Staňa Hošková. Vstupné: 50 Kč na místě (KCMT).

- 21. 11. / 18.00–21.00 – **Podvečerní tančírna se skupinou „Hvězdný prach“**. Vstupné: jednotlivec 80 Kč, pro pár 150 Kč
- 21. 11.–24. 11. – **Psaní ikon** s Martinem Damiánem. Přihlašování: info@martindamian.cz (fara Chodov).
- 24. 11. / 16.00 – **Rodinná keramická dílna – Hrnky brnky** – tvoření hrnku plátovou technikou a glazování z minulých dílny. Cena 150 Kč. Nutné přihlášení: janadomsova@gmail.com nebo 603 281 864.
- 26. 11. / 18.45 – začátek **adventní duchovní obnovy** v kostele sv. Františka.
- 28. 11. / 19.00 – ZMT na téma „**Sexuální zneužívání dětí v širším (nejen církevním) kontextu**“ s hosty Dominikou Konečnou a premonstrátem Markem Drábkem.
- 30. 11. / 9.30–18.00 – **Adventní jarmark pod střechem** – originální dárky. Dílna na výrobu adventních věnců, keramická dílnička pro děti, 16.00 hod. – pohádka pro děti **KVAK A ŽBLUŇK** (vstupné na pohádku 50 Kč). Celý den otevřená kavárna.
- 1. 12. / 17.00 – **1. adventní koncert – „Veni Emmanuel“**. V podání souboru Gemini musicales zazní středověké a raně renesanční adventní skladby. (kostel sv. Františka). Vstupné dobrovolné.
- Každé úterý v 16.15–17.15 hod. nabízí Lenka Lužná v kavárně KCMT **konverzaci v němčině** zdarma.

Novinky Cafe Terezie!

- káva **Espresso affogato** představuje spojení espressa s lahodnou italskou vanilkovou zmrzlinou.
 - **Caffe di Algeri** (česky „Alžír“) – káva připravená z espressa, prodloužená vodou, doplněná o vaječný líkér. Podává se ve vysoké sklenici s porcí šlehačky.
 - možno přibjedenat **dávku kávy** (tzv. shot) navíc, pokud se vám zdá káva slabá. V nabídce máme i porci **šlehačky** na čokoládu nebo k medovníku.
 - **čerstvý zázvor**, který se hodí při sychravém počasí, připravíme s medem a citronem. Pokud dáváte přednost trochu „ostřejšímu“ nápoji na zahřátí, můžeme nabídnout **horký grog**.
 - také nabízíme vaše oblíbené **Cacao Con Panna** (kakao se šlehačkou) a **Cioccolato** (krémová horká čokoláda).
- Prosíme o shovívavost, pokud bude vydávání vašich objednávek delší. Máme nový tým a chvilku potrvá, než se všichni sehraje. Věříme, že i přes to si návštěvu naší kavárny užijete.

Těší se na vás Team Cafe Terezie

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / LISTOPAD

- **Všeobecný úmysl:** *Dialog a smíření na Blízkém východě*
– aby se v zemích Blízkého východu, v němž rozdílné náboženské skupiny sdílí tentýž životní prostor, zrodil duch dialogu, setkávání a smíru.
- **Národní úmysl:** – Ať všichni naši zesnulí mohou plně zakoušet dobrotu Boží a my ať žijeme tak, že se budeme moci jednou radovat s nimi.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
Tel: 242 485 826
E-mail: kancelar@kcmt.cz
Úřední hodiny:
Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4
Tel: 272 934 261
E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** Během bohoslužby během roku probíhá katecheze dětí. Je připravena pro věk 3–7 let, v klubovně v suterénu. 1. neděle v měsíci v 9.30 – kázání kněze pro děti v kostele.

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou (kromě čtvrtka) nebo po dohodě.

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. František Čech (farní vikář)	731 124 507	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575/6800 • farnost 19-9362170227/0100

Příští uzávěrka bude 15. listopadu 2019.

Náklady na 1 výtisk 14 Kč.

fchodoviny@gmail.com

Fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2019 / ročník 18

• redakce: Katka Friedová, Anežka Králová • typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
• za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • tisk: TLAMA design